

Не съмъ, кат' други „мжъ на идеала“,
 На търга модно знаме не развихъ,
 И въ името на никакви начала
 Азъ подлосъ не сторихъ, не удобрихъ.
 1888.

XIII.

КОГА ТЕ ПОГЛЕДНА.

(На Г-жа **)

Кога те погледна
 Какъ скитащъ се блѣдна
 Съ небрѣжни коси,
 И твоето чело
 Сърдито и смѣло
 Букетъ не краси;

И глупата мода
 Надъ твойта природа
 Остая безъ власть;
 Ти будишъ въвъ мене
 Любовь, уваженъе,
 Госпожо, тогасъ.

Въ богати труфила
 Въ бриланти и свила
 Да бихъ те видѣлъ,
 Азъ бихъ ти се слѣсаль,
 Азъ бихъ те здрависаль,
 И бихъ те прѣзрѣлъ! . . .

Гордѣй се, госпоже
 Мълвата не може
 Почерни съ петно,
 Ни твоята бѣдность,